

Υπόθεση T-86/03

Holcim (Γαλλία) SA

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Εκτέλεση αποφάσεως του Πρωτοδικείου — Ακύρωση αποφάσεως επιβολής προστίμου στην ενάγουσα — Άρνηση της Επιτροπής να καταβάλει τόκους επί του ποσού του προστίμου — Αποκατάσταση της ζημίας»

Διάταξη του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2005 II - 1542

Περilηψη της διατάξεως

1. Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση περί ακυρώσεως — Αποτελέσματα — Απόφαση περί ακυρώσεως ή μειώσεως του επιβληθέντος σε επιχείρηση προστίμου λόγω παραβάσεως των περί ανταγωνισμού διατάξεων — Υποχρέωση λήψεως μέτρων εκτελέσεως — Περιεχόμενο — Επιστροφή του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού και καταβολή τόκων υπερημερίας
(Άρθρο 233 ΕΚ)

2. Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση περί ακυρώσεως — Απόφαση περί ακυρώσεως ή μειώσεως του επιβληθέντος σε επιχείρηση προστίμου λόγω παραβάσεως των περί ανταγωνισμού διατάξεων — Παράβαση της υποχρέωσης λήψεως μέτρων εκτελέσεως — Ένδικα βοηθήματα
(Άρθρο 232 ΕΚ, 233 ΕΚ, 235 ΕΚ και 288, εδ. 2, ΕΚ)
3. Αγωγή αποζημιώσεως — Προθεσμία ασκήσεως αγωγής — Πενταετής παραγραφή — Αίτηση αποζημιώσεως που υποβλήθηκε στα κοινοτικά όργανα και την οποία δεν ακολούθησε προσφυγή ακυρώσεως ή προσφυγή κατά παραλείψεως — Δεν ασκεί επιρροή
(Άρθρα 230 ΕΚ και 232 ΕΚ· Οργανισμός του Δικαστηρίου, άρθρο 46)

1. Μεταξύ των υποχρεώσεων τις οποίες υπέχει η Επιτροπή από το άρθρο 233 ΕΚ προς εκτέλεση δικαστικής αποφάσεως περί ακυρώσεως ή μειώσεως του επιβληθέντος σε επιχείρηση προστίμου λόγω παραβάσεως των περί ανταγωνισμού διατάξεων της Συνθήκης καταλέγεται, πρώτον, η υποχρέωση της Επιτροπής να επιστρέψει το σύνολο ή τμήμα του καταβληθέντος από την ενδιαφερόμενη επιχείρηση προστίμου, στο μέτρο που η σχετική πληρωμή χαρακτηρίζεται ως αχρεωστήτως πραγματοποιηθείσα εν συνεχεία της ακυρωτικής αποφάσεως. Η ως άνω υποχρέωση καταλαμβάνει όχι μόνον το ποσόν του αχρεωστήτως καταβληθέντος προστίμου, αλλά και τους γεγεννημένους εκ του ποσού αυτού τόκους υπερημερίας.

η εκτέλεση της ως άνω αποφάσεως και παραβαίνει, κατ' αυτόν τον τρόπο, τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 233 ΕΚ.

(βλ. σκέψεις 30-31)

Κατά συνέπεια, μη καταβάλλοντας τόκους υπερημερίας επί του ποσού του προστίμου που επέστρεψε κατόπιν ακυρωτικής αποφάσεως, η Επιτροπή παραλείπει να λάβει μέτρο που συνεπαγόταν

2. Τα ένδικα βοηθήματα τα οποία δύναται να ασκήσει ο ενδιαφερόμενος σε περίπτωση που προβάλλει ότι η Επιτροπή αθέτησε τις απορρέουσες από το άρθρο 233 ΕΚ υποχρεώσεις της, προς εκτέλεση δικαστικής αποφάσεως περί ακυρώσεως ή μειώσεως του επιβληθέντος σε επιχείρηση προστίμου λόγω παραβάσεως των περί ανταγωνισμού διατάξεων, είναι, κατ' επιλογήν, είτε η προσφυγή κατά παραλείψεως δυνάμει του άρθρου 232 ΕΚ είτε η αγωγή αποζημιώσεως

δυνάμει του άρθρου 233 ΕΚ και του άρθρου 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ.

(βλ. σκέψη 33)

3. Το άρθρο 46 του Οργανισμού του Δικαστηρίου περί της προθεσμίας παραγραφής για τις αγωγές λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης των κοινοτικών οργάνων δεν πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο ενδιαφερόμενος, ο οποίος απευθύνει προηγούμενη αίτηση προς το αρμόδιο όργανο εντός της προθεσμίας των πέντε ετών που η διάταξη προβλέπει, εκπίπτει του δικαιώματός του εάν δεν ασκήσει αγωγή αποζημιώσεως είτε εντός της προθεσμίας των δύο μηνών που προβλέπεται στο άρθρο 230 ΕΚ, σε περίπτωση που του κοινοποιήθηκε απόφαση απορρίπτουσα την ως άνω αίτηση, είτε εντός της προθεσμίας των δύο μηνών που προβλέπεται στο άρθρο 232, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, σε περίπτωση που το οικείο όργανο δεν έλαβε θέση εντός δύο μηνών από της αιτήσεως.

Πράγματι, από το γράμμα του δεύτερου και τρίτου εδαφίου του άρθρου 46 του Οργανισμού του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η διάταξη αυτή δεν αποσκοπεί στη σύντμηση της πενταετούς προθεσμίας παραγραφής, αλλά στην προστασία των ενδιαφερομένων διά της μη προσμετρήσεως ορισμένων χρονικών περιόδων κατά τον υπολογισμό της ως άνω προθεσμίας. Ως εκ τούτου, η τρίτη περίοδος του άρθρου 46 του Οργανισμού του Δικαστηρίου έχει ως μοναδικό σκοπό να μεταθέσει την εκπνοή της προθεσμίας των πέντε ετών, όταν, λόγω προσφυγής ή προηγούμενης αιτήσεως που υποβλήθηκε εντός της προθεσμίας αυτής, αρχίζουν να τρέχουν οι προθεσμίες που προβλέπονται στα άρθρα 230 ΕΚ ή 232 ΕΚ. Η εφαρμογή της εν λόγω διατάξεως ουδέποτε μπορεί να έχει ως συνέπεια τη σύντμηση της πενταετούς προθεσμίας παραγραφής που προβλέπεται στην πρώτη περίοδο του άρθρου 46.

(βλ. σκέψεις 38-39)